

Havasi Laura

*Tűk hegyén
táncolva*

 Publio
KIADÓ

Tűk hegyén táncolva

Havasi Laura

2014

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

Most gondolk utoljára rátok. Legalább is azt hiszem... Meg kéne próbálni kiugrani ebből a káoszról... Na, de hol a szépség, és hol az alázat? Mi vár még rám ezek után? A mindent átölelő jóság... Az ereimben csordogáló öröm... A kegyes, lelket melengető nyugalom... Az érzékek szabadsága... Létezhetnek ezek a dolgok más dimenziókban is???

Szegény öreg. Nagyon hirtelen ment el. Ki gondolta volna? Múlt héten még kint kapálgatott a kertben. Egészségesnek tűnt. Erre jön egy infarktus, ami pillanatok alatt elviszi. Hát, a halál tényleg nem válogat. Ha már nem tudok menni a temetésére, muszáj volt legalább ide eljőnnöm. Pedig a hideg kiráz a templomoktól. Az a rohadt tréning, hogy megint berakták hétvégre! Mintha nem volna jobb dolga az embernek! Oké, nem mondom, hogy egy temetés nagyobb örömmel töltene el, de akkor ezt a misét megúsztam volna. Nem utálok semmit annyira, mint a katolikus ájtatosságot! Az illem kedvéért a kezembe veszem én is az imakönyvet, de imákat mormolni és énekelgetni nem fogok. Remélem, azt csak nem várják el! Minden tisztelem szegény Feri bácsié, tényleg sajnálom. De ez akkor sem megy, és pont.

Hoppá! Ez nem is imakönyv, hanem valami egészen más. Érdekesnek tűnik, csak nem egy napló? Pont, mint amit itt felejtettek. És ahogy nézem, szándékosan. Tehát senkinek nem fog hiányozni, ha besüllyesztem a kabátom zsebébe. Épp belefér, remek!

Laura könyve

1991.04.11.

Mivel ma betöltöttem a 16-ot, és a nagyim megajándékozott ezzel a tündéri könyvecskével, úgy gondolom, itt az ideje a naplórásnak. Bár igazándiból még nem tudom, mit is lehet egy naplóval kezdeni, de úgy érzem, valakinek csak jó lesz elmondanom azokat a dolgokat is, amik valóban foglalkoztatnak. Vagy ide írom majd a verseimet... Csak más el ne olvassa tudtomon kívül!

Azért az elég furcsa, hogy itt vagyok 16, és nincs egy ember, aki ismerne igazán és megértene. Á, hazudok, mert ez nem egészen így van, de én néha rohadtul egyedül érzem magam. Vagy ez mindenkivel így van? Olyan közömbös ez a világ...

Végül is van egy barátom már 1,5 éve, de nem tudom, hogy állunk igazán. Zolinak hívják, 21 éves. És teljesen más az érdeklődési körünk, ezt add össze! Ő az akciófilmet szereti, én a thrillert meg a drámát. Ő gyúrni jár, én a Pecsába. Hát, voltaképp nem is tudom, mások mit esznek a disco-n, én behányok az ottani zenétől. Zolival ellentétben. Na, így el tudod képzelni, ugye?

Tényleg, nem gáz, hogy tegeződök a naplómmal? Vagy más is így csinálja? Úgy egyáltalán, ír még valaki naplót manapság? Mindegy, belekezdünk! Jó lesz ez, érzem. Egy igazi emlék-könyv, amiben az élet a költő. És a költő az élet! :)

Boldog születnapot Nekem!

1991.04.12. Péntek

Szeva Napló!

Tényleg, nem is írtam még a születnapomról. Tök jó volt. Csak itthon tartottuk meg, de akkor is. Rajtad kívül kaptam még egy jó kis farmert, és megkaptam az új Sziámi kazettát is! Már meghallgattam kétszer, és elég jónak tűnik. Biztos meg fogom még vagy ezerszer. (Azért nem ma! -hehe)

Szerencsére vége a hétnek, és holnap irány bulizni! Persze a Réka is hívott, hogy menjek vele és a barátjával az Újvárba, de én nem hülyültem meg, hát holnap Mode klub is lesz, ami havonta egyszer van csak. Nem kérdés, melyiket választom!

Persze, a Zoli biztos örülne a disco-nak, de tőlem aztán mehet nyugodtan a Rékáékkal, akár nélkülem is. Úgyis jó haverok így hármásban. Velem meg eleve ne jöjjön most... Ahogy öltözik, na meg alaposan kigyúrva egyáltalán nem illik oda. El tudod képzelni? Le is ütné valaki, de hogy beszólnának neki, az biztos. Nekem is egy kicsit cinkes lenne... Majd elém jön este a buszhoz jó szokása szerint, és akkor anyuék is simán elengednek, mert azt hiszik, együtt voltunk.

Rendes gyerek ez a Zoli, csak lehetne egy kicsit másabb! Ő olyan túl normális, túl jó. Én meg ezek szerint a rossz fiúkra bukok? De azért szeretem ám, ne aggódj! Csak lenne egy kicsit vagányabb, érted?! Kevés dologban hasonlítunk egymásra, nehéz így.

1991.04.14. Vasárnap

Hello Napló!

Bocsi, de tegnap nem írtam, nem volt rá időm. Délelőtt aludtam végre jó sokáig, aztán meg már készülődtem az estére. Meg is érte, nagyon király volt! Ott volt az a csaj is, akit a múltkor megismertem, Andi. Marha jó fej, lehet vele sokat röhögni meg poénkodni, kb. ugyanolyan hülye, mint én. Hatalmas bulit csaptunk, reggelig is bírtam volna simán.

A Zoli értem jött az utolsó buszhoz, és hazakísért. Rendes volt, de azért azt most sem bírta megállni, hogy ne kritizálja a sminkemet, és a full fekete göncömet. Pedig szerintem jól is áll, és ez tükrözi leginkább a személyiségemet. Hogy nem átlagos, az biztos! Lehet, ez a baja velem.

Most már befejezem, mert még tanulnom kéne egy kicsit, meg azért fáradt is vagyok. Ja tényleg, tegnap este jött valami sugallat, és írtam egy „verset”. Azt még leírom.

Én
Istenesen
Istentelenül
Vagyok
Fúj,
Hogy le
És fel
Szakad az ég
Milliárdnyi
Kicsiny lét
Koraszülésem,

Késő halálom.

Hát, ennyi volna... Hogy tetszik?

1991.04.15. Hétfő

Hello!

Ma nem tudom, mit írjak, úgyhogy erről ennyit!!!

1991.04.16. Kedd

Szia! :)

A Zoli jól levágta tegnap este, mennyire unom magam, és elvitt moziba. Nagyon jó filmet láttunk, a Holt Költők Társaságát. Egy suliról, egy új tanárról, és pár korombeli fiatalról szól, akik ugyanúgy keresik az élet értelmét, és feszegetik a „művészet” határait, ahogy én is próbálkozom. Nagyon megfogott - annak ellenére, hogy drámai a befejezés. Még a könnyeim is potyogtak a végén - persze ezt igyekeztem vastagon leplezni!

Mondjuk lehet, hogy ennek semmi értelme, de nem igazán szeretem kimutatni az érzéseimet. Mindig azt hiszik, nekem minden milyen laza, mert jól érzem magam állandóan, vannak jó tanácsaim, ha kell, na és persze szívesen segítek másoknak. Azt nagyon kevesen kérdezik meg, miután elárasztottak a problémaikkal, hogy: „Te, veled mi van?” Mert folyton azt hiszik, minden a legnagyobb rendben. Mennyire nem ismernek!

Néha jó ez, de néha meg nagyon fáj. Néha nagyon egyedül vagyok.. Néha jó volna nekem is kiadni magamból azt a sok kérdést, amikre így asszem, hiába várok választ!

*Átkarolom magányomat
Jó itt a saját ölemben.
- Hogy porzik az út a szenvedéstől?
Nem számít, semmi nem számít.
Már simára csiszoltam az éveket.
Most minden olyan egyszerű...
...Megnyugtató ez az állandóság.
Így egyedül, kettesben magammal.
Aláírom, hogy jól érzem magam.
- Másfajta örömök? Igen, biztosan léteznek,
De köszönöm, megfelel így.
Félálomban élet és halál közt.*

1991.04.17. Szerda

Tök jó volt a mai napom! :) Már reggel úgy keltem, hogy enyém a világ, napsütés, madárcsicsergés, egyéb nyalánkságok... Egy szuper jó pasival futottam össze a buszmegállóban, és onnantól kezdve, míg át nem kellett szállnom a 6-osra, végig egymást stírolgettük. Ha Zoli nem volna... Na, de hát van, szóval hessegessük csak el a gondolatot szépen, foglaltak vagyunk, drágám! Pedig tudtam volna vele mit kezdeni! :) Na hess!

A suliban kiosztották a matekdogát, egész jó lett az is, és szerintem megírtam minden idők legjobb verselemzését a *Walesi Bárdok* ról. Majd kiderül persze, de volt már nálam valaha is jobb az osztályban? :)

A Rékával hazafelé szétröhögtük az agyunkat, néha már csak egymásra néztünk, és szakadtunk. Bírom benne, hogy sokszor szavak nélkül is megértjük egymást, elég egy pillantás... :)

1991.04.18. Csütörtök

Hú, de fáradt vagyok! Kimentem délután a kertbe, csak a virágokat akartam megnézni... Szeretem a tavaszt, gyönyörű ilyenkor minden! Kinyílt már egy csomó tulipán, néhány nárcisz is van, és a rózsák persze. A rózsza a kedvencem. Meg a nagy, illatos liliumok, órákig képesek szaglászni őket. Totál elvisz valahova, nem is tudom, hogy nevezzem ezt? Ilyenkor nem gondolok semmire, csak szívom magamba azt a szépséget, ami a lényükből fakad. Néha olyan sokáig, hogy szinte úgy érzem, kiszívtam még az életet is belőlük... De csak nem! :)

Na szóval, a nagy szaglászás közepette nekiálltam gyomlál-gatni kicsit, aztán még ástam is... Mostanra meg rotyton vagyok, nem szoktam hozzá én az ilyesmihez!

Mindjárt jön a Zoli, ma edzésen volt, később találkozunk a szokásosnál. Pedig hogy bírnék most aludni

1991.04.19.

Hi...

...így 4 sör után, a rothadó nap fényében...

- Tetszem még neked, édes? :)

Bámulok ki az ablakon. Ott vagy mögötte. Valaki, ott vagy mögötte! De kinyúlok érted... Behúzlak, ide magamhoz. Nos hát, meséljünk..

Miért szeretsz? Vagy inkább csak miért ne? Ejnye! Neked muszáj! Az idők végezetéig méghozzá! Míg arcomon harmat lapul, míg foszladozó énem vágyó szíved enyészetéé...

Szerves részed vagyok az időben, a térben, a jóságban; megannyi földi halandó mindennapos gyönyörében, én vagyok neked az élet, a kiolthatatlan tűz, a szenvedély, a tömény irgalom, a megtestesült imádat. Szeress, mert megszülettem, csókold lányomaim, igyál véremből, légy enyém minden pórusodban!

1991.04.20. Szombat

Tegnap nem írtam tovább, nem történt semmi érdekes a kis sörözésen kívül. Azért az jól bírt esni... Mondjuk szerintem felesleges is a naplórászt erőltetni, ha aktuálisan nincs miről írnod, nem?

Este átmegek a Zoliékhoz, azt mondta, elvisz moziba. Remélem, én választhatok; valami őrült művészfilmet szívesen megnéznék! Bár a Zolit rávenni egy ilyenre? Attól tartok, nehezen menne.

Viszont az Andi lehívott egy új helyre vasárnap. Állítólag nagyon király, végig jó a zene és tök sokan vannak. Nem ártana egy-két új arc az ismeretségi körömben! Néhány laza, belevaló haver lehet, jót tenne a lelkivilágomnak...

Jut eszembe, lelkivilág! Olvastam az újságban egy cikket a kurvákról. Az volt a riport lényege többek közt, hogy bírják ezt a munkát elviselni? A válaszuk szerint nyugtatókat szednek, és így sokkal könnyebben túteszik magukat az érzelmi részén. Érdekes egy hozzáállás minden esetre, bár engem nem ez foglalkoztat most igazán... Arra gondoltam, hogy talán ki kéne próbálni valamelyiket, hátha az életet is könnyebb elviselni így! Nem, mintha lenne valami különösebb problémám, de kíváncsivá tett. Felsoroltak pár gyógyszernevet is, és rájöttem, hogy itthon a mamámnak van egyik-másikból. Legalább is Seduxen meg Noxyron biztosan.

Most, hogy így írok róla, egyre jobban érdekel a téma. Megyek is, és körülnézek a nagy éjjeliszekrényén, hátha találok valamit!

1991.04.20. Még mindig szombat

Meg van, amit kerestem! Egy kissé remegő gyomorral ugyan, de bevettem 2 szem Noxyront 10 perce. Nagyon izgulok, mi lesz, de csak nem halok meg 2 gyógyszertől?! És valami mintha alakulna... Olyan kellemesen laza lett a külvilág. Valahogy tök jó..., olyan boldog vagyok...

Basszus, be kell fejeznem, csöngetett a Zoli! Nehogy meglássa, hogy naplót írok!

1991.04.21. Vasárnap

Muszáj leírnom, mi történt tegnap. Hát ezeknek a kurváknak igazuk volt! Én úgy fel voltam dobva, mint az állat!!! Ez sokkal jobb, mint néha meginni ezt-azt! Mondjuk, először egy kicsit álmos vagy tőle, de aztán tiéd a világ! Csak vigyorogtam és jó kedvem volt, olyan könnyű tőle minden. Mintha leolvadnának az emberről a gátlásai, határozottan fesztelenebb az egész létezés. Talán még a Nap is szebben ragyog tőle, bár ez elég valószínűtlenül hangzik így. Hogy másképp élem meg, az viszont fix! Szerintem lopok magamnak estére is néhányat. Megnézném a Holdat is! :)

Most abba is hagyom, mert készülődöm kell!

1991.04.22.

Alig vártam, hogy hazaérjek a suliból, és mesélhessek neked, kis Naplóm!

Azon gondolkozom, hogy most már, ha tényleg teljesen őszinte akarok lenni Veled, valami igazán titkos helyet kell kieszelnem a számodra. Mert ugye, ha ezeket itthon elolvasnák, rohadt nagy gázok lennének. Azt hiszem, buknám ezeket az újonnan szerzett kis örömeiket, amikre most rátaláltam! A keletkező balhéről nem is beszélve... Úgyhogy vigyázz, naplócskám, rejtőzködj, és természetesen tartsd meg az én titkaimat!!!

Szóval: a tegnap este fenomenálisra sikerült! Induláskor bevettem 2-öt (tudod, mit), hogy megalapozzam a hangulatomat. Mire az Andiékkel találkoztam, tök jól éreztem magam. Lementünk együtt arra a helyre (a nevét nem írom le, hátha mégis illetéktelenek kezébe kerülnél), és tényleg igaza volt, tisztára olyan, mint ahogy leírta... Jobbnál jobb zenék dübörögtek végig. Én olyan felszabadultan táncoltam, mint még soha!!! Közben bekaptam még kettőt, és az Andi meglátta... Meg is kérdezte, hogy mi az, és bevallottam neki az igazat. Képzeld, kiderült, hogy ő is próbált már ilyeneket! A maradék egyet neki adtam. Majd szerzek magamnak másikat! Egy úgyse elég semmire. Nagyon jól buliztunk.

És megint láttam azt a srácot, aki múltkor úgy megtetszett a Pecsában. Rám is köszönt!!! Asszem szerelmes vagyok!!! :) Ha jól tudom, nincs barátja, de hétvégén tuti, utánajárok! Mert, hogy megyek, az biztos! :)

Na pá!

1991.04.23. Kedd

Várom a hétvégét, változatlanul.

Jajj, az édes szemei... Nem is tudom, zöld-e vagy kék, kb. bele sem mertem nézni. De a kettő határán van valahol tutira, és közben piszkosul közel a kicsi szívemhez. Eljátszadoznék vele! Basszus, hogy csacsogok róla, mintha lehetne... De megfogott, ott ragadtam a tekintetében, azóta iszom magamba a pillanatot. Látnom kell, akarom! És hamarosan úgy lesz! :)

1991.04.24.

Úgy szakad kint az ég, mintha az istenek hadakoznának egymással. Épphogy megjöttem suliból, csontig is áztam hazáig. Eleinte futás, de aztán rájöttem, felesleges erőlködni, a természetet nem bírom kicselezni sehogy. Pont úgy néztem ki, mire hazaértem, mint a macskám szokott, fürdetés után. Na jó, a szőr tán kevesebb..., de a lucok meg a többi adott volt! Talán csak nem nyávogok annyira keservesen. :) Vagy a fene tudja...

Na, megyek is fürdeni.

1991.04.25.Csütörtök

Hello!

Igazából sok új megint nem történt. Olyan unalmasan telnek ezek a napok; néha elgondolkozom azon, miért is élünk valójában? De tényleg: eszünk, iszunk, alszunk, wc-re járunk, tanulunk, dolgozunk... De, hogy mi az élet értelme? - Na ezt nem vágom!

Elnézem magam körül az embereket, és fel nem tudom fogni, ki mit-miért csinál. Én biztos, hogy nem akarok belefásulni a hétköznapiakba!!! Vajon normális az, hogy az ember minduntalan kerget valamit, amit boldogságnak nevez, és közben azt sem tudja, mi az? Vagy te tudod? Ha igen, akkor áruld el nekem is légy szíves!

Pillanatnyi hangulatomat asszem az előbb lekapart versem jellemzi leginkább, úgyhogy ezt az oldalt megszenteltem vele:

Ajtóimon kívül

*Elkezdtém élni
Ott, távol tőletek,
Kínzó görcsben álló fák alatt.
Lélegeztünk egymás mellett,
Ti csodáltátok
A virágzó természetet,
Én könnyekkel locsoltam
A szomjas földet.
Sajgó szemű angyalok
Négy fal között repkedtek,
Kiszáradt szűziességük
És újra töltöttek.
Aztán már semmit,
A végtelen semmit éreztétek.
Ajtóimon kívül
Igen, ott rekedt meg minden.*